

czywiste koszty utrzymania z przyznanej mu renty wraz z dodatkami. O ile koszty utrzymania przewyższają rentę, wynikłą z tą różnicę pokrywa Skarb Państwa.

Gdy pobyt inwalidy w zakładzie leczniczym trwa dłużej niż 4 tygodnie, przez czas dalszego w nim pobytu przysługuje mu poza bezpłatnym utrzymaniem 5% pełnej renty i dodatku drożyznianego samotnego inwalidy zupełnego.

Rodzina znajdującego się w zakładzie leczniczym inwalidy otrzymuje zaopatrzenie w myśl zasad art. 14, 17 i 20.

W tym wypadku żona inwalidy otrzymuje do trzech miesięcy zaopatrzenie, jakie przysługuje wdowie niezdolnej do pracy, a po upływie tego terminu — zależnie od rzeczywistej zdolności do pracy.

Całkowite zaopatrzenie leczącego się inwalidy i jego rodziny nie może przewyższać zaopatrzenia zupełnego inwalidy”.

Art. 12. Art. 35 skreśla się.

Art. 13. W art. 47 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„O ile inwalida otrzymuje mieszkanie i utrzymanie w danym zakładzie, stosuje się zasadę, w art. 11 ustęp 3 i 4 w niniejszej noweli określonej, z tem, że normy, tamże określone, stosuje się od 1 dnia miesiąca następującego po wstąpieniu inwalidy do zakładu na czas pobytu w nim”.

Art. 14. W art. 48 zastępuje się dwa ostatnie zdania następującymi słowami: „Względem inwalidy stosują się na ten czas postanowienia art. 47, a względem rodziny jego — postanowienia art. 11 niniejszej noweli”.

Art. 15. Po art. 55 wstawia się nowy art. 55a): „Pracodawcy, winni przekroczenia niniejszego przepisu lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych, karani będą w drodze administracyjnej aresztem do sześciu tygodni albo grzywną od 100.000 do 1.000.000 mk.

Grzywnę na wypadek niemożliwości ściągnięcia zmienić należy na areszt według słusznego uznania władzy orzekającej, jednak nie ponad sześć tygodni.

Aż do wydania szczegółowych w tym względzie przepisów można od orzeczeń karnych władz administracyjnych, zapadłych w II instancji, odwołać się w ciągu 7 dni do miejscowego właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołania się od wyroków sądu pokoju (powiatowego), nie może jednak uchylić orzeczenia administracyjnego z poleceniem ponownego rozpatrzenia sprawy i wydania nowego orzeczenia.

W b. dzielnicy pruskiej stosuje się art. 10 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 roku (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511).

O wykonanie kary pozbawienia wolności należy zwrócić się do sędziego pokoju (powiatowego), który wydaje polecenie w tym względzie po stwierdzeniu prawomocności orzeczenia i bezskuteczności egzekucji na podstawie przesłanych mu w tym celu aktów prawnych”.

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych, Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Skarbu, oraz o ile chodzi o wykonanie art. 15 niniejszej noweli — Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 17. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, postanowienia zaś, zmieniające przepisy ustawy z dnia 18 marca 1921 r., obowiązują od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 18 marca 1921 r.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Spraw Wojskowych:

w z. *Rybak*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski

Minister Skarbu:

Jastrzębski

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

609.

U s t a w a

z dnia 5 sierpnia 1922 r.

o podwyższeniu dodatku za wysługę lat cywilnych funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 1. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za wysługę lat, przyznany urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom państwowym, pracownikom kolei państwowych, wyższym i niższym funkcjonarjuszom policji państwowej, nauczycielom publicznych szkół powszechnych i nauczycielom przedmiotów ogólnokształcących oraz przedmiotów pomocniczych w państwowych niższych szkołach zawodowych — na zasadzie ustaw z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429, 430, 431, 434 i 435), jakoteż profesorom i pomocniczym siłom nauczycielskim w szkołach akademickich — na zasadzie ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) — zwiększać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyznianego dla miejscowości I klasy do mnożnika 150 (sto pięćdziesiąt).

Art. 2. Przez czas, wskazany w art. 1, dodatek za trzylecie, przyznany na zasadzie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 433 i 435) nauczycielom państwowych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, nauczycielom i instruktorom państwowych szkół zawodowych — zwiększać się będzie w ten sposób, że zwięks-

szeniu, unormowanemu w art. 1, podlegać będzie co trzy lata połowa dodatku za trzylecie.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1922 r.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Skarbu:
Jastrzębski

610.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 sierpnia 1922 r.

o zmianie dekretu № 324 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 27 sierpnia 1921 r. w przedmiocie regulacji przez Wileński Bank Ziemski rachunków wynikających z opłaty kuponów oraz przedterminowej spłaty pożyczek.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w art. 1 dekretu № 324 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 27 sierpnia 1921 r. w przedmiocie regulacji przez Wileński Bank Ziemski rachunków wynikających z opłaty kuponów oraz przedterminowej spłaty pożyczek (Dz. Urz. Tym. Kom. Rząd. № 30) termin odroczenia opłaty terminowych kuponów od listów zastawnych oraz wylosowanych listów przedłuża się do 1 lipca 1923 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Skarbu:
Jastrzębski

611.

Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 lipca 1922 r.

uzupełniające rozporządzenie z dnia 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych.

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów

z dnia 26 maja 1919 r. w uzupełnieniu § 1 rozporządzenia z dn. 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 28 poz. 231) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wykazu towarów wolnych od cła, objętych § 1 rozporządzenia z dnia 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych, włącza się do poz. 37 p. 1 c ryby świeże morskie oprócz oddzielnie nie wymienionych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Jastrzębski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

612.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 26 lipca 1922 r.

w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary podlegają opłacie cła z dopłatą normalną (mnożnik celny normalny):

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
6 p. 4	Winogrona świeże.
z 7 p. 2	Figi, daktyle, rodzynki, koryntki i t. p.
U w a g a.	Suszone owoce i jagody, w opakowaniach do $\frac{1}{2}$ kg., łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.
9	Kapary, oliwki zielone i czarne—suche, w słonej wodzie lub w oliwie, w beczkach, koszykach i t. p. naczyniach niezamkniętych hermetycznie, brutto.
11 p. 1	Orzechy, oprócz oddzielnie wymienionych, kokosy, kasztany i chińskie orzechy ziemne.
11 p. 2	Migdały w łupinkach i bez.
11 p. 3	Pistacje.
U w a g a.	Orzechy przywożone bez łupinek lub zawierające więcej niż 5% orzechów łuszczonej opłacają cło z dodatkiem 25%.
z 13	Pasztety; przyprawy, jako to: musztarda, soje, pikle, kapary i oliwki czarne i zielone, w occie, oliwie lub inaczej przyrządzone, w naczyniach hermetycznie zamkniętych (z wyjątkiem wy-